

JOSEP VILARDAGA BUXÓ

ADVOCAT

BALMES, 127, 2. ON 2. A

BARCELONA

20 agost 1922.

+

Put Marià Lluís i Romeu i Bre.

Marià estimat Marià Lluís: Permetem una disculpa, avans
que tot per una tardança en contestarli, agratant-li tan deli-
cat obsequi, en la regregetat de que no venia per mi l'edagi-
llati excuratio non petita... La vege de Canes, i l'armonia
estat per ella creada y mes encare lo delicat estat de una
germana Teresa, auy rotament, i. a deu, molt millorada
m. havi fet demorar un dia per l'actre, uns per mane atre-
fegat, fixat d'esperit, i actre per allò de qui rati se an-
para, l'uniure aquesta, que aqui va per veltim.

Cert que no havia d'ener aquesta vegada una excepció
a casa l'intercanvi del projectat l'homeatge y tanche que

ni he ja de moment vist el caràcter íntim, y de seixellets
a l'efecte que penja vaig veure no hi podia participar
no us passa mata ni mata tant en la fageta com en la ven
reus que us he convingueren y convingueren.

Mes lo que no podia esperar y lo que no cal dir l'agra-
dable sorpresa que un cursa' fou me fe V. l'obsequi
d'un dels bells recordatoris-autograts a la vegada de la
ímpetiva festa, ab l'eccepció certa ab que me'n fa
presentata. Un y altre quedau segundament guardats com
mostra de sa delicada atenció al qui n'no's pot comen-
derar seixellets de V., pobre jupa' com such en l'art numeral,
ha tingut sempre y de ben fou' la sort de piquesse comen-
en el nombre de vos amics, gracies a l'eccepcionable afe-
te que per V. venia meu pobre oncle a qui tant he V.
recorda en sa carta. Pelis d'auca, volgut M. Lluis meu oncle
agradament y ab ell et de tots els de cara, puig a tots puig
meu obsequi l'afecte que a mi y ab saludor de tots queda sempre
a vos oncles y vos amics y a la. m. *Josep Viladaga*

Un distingut amic nostre, de la Capital, originari de Vich i emparentat ab alguns, família vichana,
JOSEP VILARDAGA BUXO ha escrit la següent carta, que us complaço en copiar:

ADVOGAT
BALMES, 101 2. ON 2. 1

BARCELONA

20 Janer 1921.

Estimat M. Lluís Ramon Folch.

Mau estimat M. Lluís: La nit passada he tingut
ocasió d'anir al primer concert del "Cor Nacional d'Ucrania"
donat en el Palau.

Es una entitat no gaire nombrosa ja que no arribam a
quatre dotzenes els executants entre homes, dones, aquests en
minoria, però ben utilitzats per les veus, singularment les
baixes i per l'aport al que canten.

El programa tenia tres parts dedicades, cada una a
cants religiosos, cançons natalenques i idem populars, na-
turalment tot d'Ucrania.

La represa del concert he convingut que al fi de

la regane part, (que can en tot el concert, no haurien entès
una paraula, com es natural) y sens que'l propiament
res, han cantat el Cant dels aucells de Mestru Millet
y la deliciosa Canço de Nadal de V., tutes dues ab molta
fuerça. Feysa realment gaig, sentir moltes cançons dites
per els ucrainians, ab en català, en així afectuos de so-
nética pero ben inteligible. Les ovcians, no cal dirles
han estat grosses y hi ho mereixien per la bona voluntat
que moforaba y la bona fama ab que han estat cantades.

A mi, pot comprendre mi he complagut, doblement com
a català y per es com de V. y Mestru Millet. Ja no veuen no-
lument els newyorkins de l'hivern, nissos els de terres, uns
tant llunyans, pot res mes allunyades, que hi hauran pres
la nostra bella música. Ma culturalina de...

Senyora y o g b. m.

J. K. Landago